

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl JUDr. Miroslavou Fuksovou jako soudcem v právní věci

žalobce:

██████████, nar. ██████████
bytem ██████████, ██████████,
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Bobkem
sídlem Plzeňská 1972/158, 150 00 Praha – Smíchov

proti

žalovanému:

G-MONT CR s.r.o., IČO: 25263382
sídlem Tovární 1112, 537 01 Chrudim,
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Plesníkem
sídlem Krakovská 1366/25, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 2.411.561,60 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 2.411.561,60 Kč s úrokem z prodlení 8,5 % ročně ode dne 16. 7. 2021 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v částce 264.533 Kč na účet Mgr. Tomáše Bobka, AK Praha 5, Plzeňská 1972/158, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svojí žalobou domáhal po žalovaném zaplacení částky 2.411.561,60 Kč s příslušenstvím mimo jiné s odůvodněním, že žalobce je [REDAKCE] obchodního podílu v žalované společnosti G-MONT CR s.r.o. ve výši 49 % odpovídajícího vkladu do základního kapitálu společnosti ve výši 100.000 Kč. Dne 16. 6. 2021 se konala valná hromada společnosti. Součástí programu jednání byl mimo jiné i [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] navržený bod č. 10, a to rozdělení zisku ve výši 5.790.063,87 Kč. Na valné hromadě společnosti dne 16. 6. 2021 bylo k bodu č. 10 přijato usnesení č. 17 ve znění „Valná hromada rozhodla o rozdělení zisku za rok 2020 a nerozděleného zisku z předchozích let v celkové výši 23.312.198,90 Kč tak, že ve prospěch společníků bude rozděleno 5.790.063,87 Kč a zbývající částka ve výši 17.522.135,03 Kč se zatím nerozděluje. Splatnost výplaty zisku je 15. 7. 2021“. Z rozděleného zisku společnosti přitom žalobci, jako 49% společníkovi po odpočtu 15% daně z příjmu fyzických osob, připadá částka 2.411.561,60 Kč, která měla být v souladu s usnesením valné hromady vyplacena nejpozději do 15. 7. 2021. Část rozděleného zisku ve výši 2.411.561,60 Kč nebyla ze strany žalované společnosti žalobci uhrazena. S ohledem na výše uvedené zaslal žalobce žalované společnosti prostřednictvím právního zástupce 27. 1. 2022 předžalobní výzvu. Společnosti byla poskytnuta dodatečná lhůta k plnění v délce 7 dní od doručení výzvy. Společnost byla upozorněna, že žalobce přistoupí k soudnímu vymáhání svého nároku, pokud ve lhůtě nebude částka uhrazena. Na základě výzvy společnost do dne podání žaloby specifikovanou dlužnou částku žalobci neuhradila, a to ani částečně. Pohledávka žalobce za žalovaným sestává jednak z nezaplacené části rozděleného zisku ve výši 2.411.561,60 Kč a příslušenství, tj. zákonných úroků z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB a dále náhrada nákladů řízení.
2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil a uvedl, že nárok žalobce je neoprávněný co do celé výše. Žalovaný tedy není povinen žalobci ničeho uhradit. Žalobci vznikla sice pohledávka za žalovaným z titulu nerozděleného zisku, ale tato pohledávka byla započtena na pohledávku, přesněji řečeno na pohledávky, byť jejich původ tkví v jediném právním jednání žalobce, kterou měl žalovaný vůči žalobci. Na valné hromadě konané dne 16. 6. 2021 bylo nejen rozhodnuto o rozdělení zisku, ale bylo taktéž konstatováno, že žalobce nepostupoval během výkonu funkce jednatele s obecně závaznými předpisy a společnosti vznikla pohledávka z titulu způsobené škody a též z titulu bezdůvodného obohacení. Žalobce nebyl s to nijak rozporovat, a to vznik jeho dluhu vůči žalovanému a nenabídl žádné řešení situace, proto dne 6. 8. 2021 přistoupil žalovaný k jednostrannému započtení vzniklých pohledávek. Je pravdou, že dne 16. 6. 2021 se konala valná hromada žalované společnosti, bylo schváleno usnesení č. 17, dle kterého valná hromada rozhodla o rozdělení části zisku ve výši 5.790.063,87 Kč. Zároveň žalobce v žalobě neuvedl, že kromě jiného na této valné hromadě byla projednána i otázka neplatně uzavřených smluv mezi ním a žalovanou společností. V zápise z valné hromady je konstatováno, že žalobce jednáním způsobil, že výkon funkce jednatele měl být bezúplatný. Přes tyto skutečnosti si bývalý jednatel zajistil vyplácení odměny pro sebe sama z titulu neplatné pracovní smlouvy a zároveň zajistil úhrady odvodů na sociální a zdravotní pojištění. Nový jednatel společnosti se pokoušel tyto aspekty řešit prostřednictvím právního zástupce, situace nebyla vyřešena. Z tohoto důvodu byl jednatel nucen přistoupit k podání žaloby na vydání bezdůvodného obohacení a na náhradu škody s návrhem na vydání platebního rozkazu a to v celkové výši 1.443.355 Kč z titulu bezdůvodného obohacení se zákonným úrokem z prodlení a škodu ve výši 476.705 Kč se zákonným úrokem z prodlení a dále přistoupit k započtení této částky. Tudíž důvodem nevyplacení rozděleného zisku bylo započtení dvou vzniklých pohledávek, jednak pohledávky žalobce za žalovanou společností z titulu nároku na rozdělený zisk, a jednak žalovaného za žalobcem z titulu bezdůvodného obohacení ze vzniklé škody. Aby společnost zabránila promlčení, třeba i jen části svých nároků z pohledávek z titulu bezdůvodného

obohacení a vzniklé škody, byla nucena obrátit se na OS v Chrudimi, aby své pohledávky vůči žalobci vymohla a zabránila jejich promlčení. OS v Chrudimi zahájil řízení v této věci pod sp. zn. 104 C 8/2021. Vzhledem k tomu, že v rámci soudního řízení byla společnost nucena uhradit soudní poplatek ve výši 96.003 Kč, zároveň je povinna nahradit náklady právního zastoupení dle advokátního tarifu v celkové výši 78.989 Kč, vznikly společnosti náklady za vedení soudního řízení u OS v Chrudimi v souhrnné výši 174.992 Kč. Součet částek tvořících pohledávku z titulu bezdůvodného obohacení s příslušenstvím, z titulu vzniklé škody s příslušenstvím a náhrady nákladů soudního řízení činí dohromady 2.411.561,60 Kč. Započtení s argumentací shora uvedenou bylo žalobci odesláno doporučenou poštou dne 6. 8. 2021 a dle informací od poštovního doručovatele mu bylo řádně doručeno.

3. V podání, které došlo soudu dne 19. 7. 2022, žalobce vznesl repliku vůči vyjádření žalovaného v žalobě a mimo jiné uvedl, že poukazuje na ust. § 1987 odst. 2 občanského zákoníku, dle kterého pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není. Důvodová zpráva k občanskému zákoníku k tomuto ustanovení uvádí, že nově se, v souladu se standardními úpravami, navrhuje výslovně stanovit, že jednostranně nelze započíst ani pohledávky nejisté nebo neurčité, neboť započtení sleduje odstranění vzájemných pohledávek zúčastněných osob, nikoli vyvolání nejasností a následných sporů. Žalobce poukázal na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 31 Cdo 684/2020, s ohledem na to pak žalobce z důvodu právní jistoty vznesl námitku relativní neplatnosti žalovanou společností učiněného jednostranného započtení, kterým mělo dojít k započtení pohledávky žalobce ve výši 2.411.561,60 Kč z titulu nevypaceného rozděleného zisku společnosti proti údajné pohledávce žalované společnosti z titulu bezdůvodného obohacení a náhrady škody. Poukázal na skutečnost, že rozsáhlost a složitost dokazování existence uvedených pohledávek žalovaného je následující: Existence pohledávky žalobce za žalovanou společností z titulu nevypaceného rozděleného zisku je zcela nepochybná, neboť i sám žalovaný ve svém odporu proti platebnímu rozkazu uvádí, že pohledávka vznikla a její existence jednoznačně vyplývá ze zápisu jednání valné hromady žalovaného z 16. 6. 2021. Existence pohledávky žalované společnosti za žalobcem z titulu bezdůvodného obohacení a náhrady škody je mezi žalobcem a žalovanou společností do dnešního dne sporná, přičemž žalobce je toho názoru, že tvrzení existence této pohledávky a její uplatňování ze strany žalované společnosti je hrubě nemravné a jako k takovému by neměla být poskytnuta právní ochrana. Za takto popsané situace je žalobce přesvědčen, že žalovanou společností je zjevně účelově vznesená námitka započtení a nemělo by k ní být s ohledem na citovaný judikát NS ČR přihlédnuto.
4. Dle ust. § 1987 odst. 1 občanského zákoníku, k započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem.
5. Dle ust. § 1987 odst. 2 občanského zákoníku, pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
6. Dle ust. § 161 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, společníci se podílejí na zisku určeném valnou hromadou k rozdělení mezi společníky v poměru svých podílů, ledaže společenská smlouva určí jinak. Neurčí-li společenská smlouva nebo valná hromada jinak, vyplácí se podíl na zisku v penězích.
7. Listinným důkazem (zápisem z jednání valné hromady) vzal soud za prokázané, že dne 16. 6. 2021 se konala valná hromada společnosti G-MONT CR s.r.o.. Pod bodem č. 17 bylo přijato usnesení, kde valná hromada rozhodla o rozdělení zisku za rok 2020 a nerozděleného zisku z předchozích let v celkové výši 23.312.198,90 Kč tak, že ve prospěch společníků bude rozděleno 5.790.063,87 Kč a zbývající částka 17.522.135,03 Kč se nerozděluje. Splatnost výplaty zisku byla stanovena ke dni 15. 7. 2021. Z dalšího listinného důkazu (úplného výpisu

z obchodního rejstříku, vedeného KS v Hradci Králové, oddíl C, vložka 11104 o zápisu obchodní firmy G-MONT CR s.r.o.) vzal soud za prokázané, že [REDAKCE] společnosti jsou [REDAKCE] s podílem 49 % a [REDAKCE] s podílem 51 %. Žalobce se svojí žalobou domáhal vyplacení částky 2.411.561,60 Kč z titulu nevyplacené části rozděleného podílu na zisku dle schváleného usnesení valné hromady společnosti konané dne 16. 6. 2021, a to podílu, odpovídajícímu 49% podílu na základním kapitálu společnosti (po odečtení 15 % daně z příjmu osob). Žalovaný nespороval ani rozhodnutí valné hromady o rozdělení a vyplacení podílu na zisku jednotlivým společníkům dle jejich podílů, ani splatnost vyplacení podílu na zisku. V obraně žalovaný namítal, že pohledávka z titulu podílu na zisku přináležící žalobci jako společníku společnosti zanikla zápočtem pohledávek společnosti za žalobcem, a to z titulu bezdůvodného obohacení, náhrady škody a nákladů řízení vedeného u Okresního soudu v Chrudimi o těchto pohledávkách. Listinným důkazem (jednostranným započtením vzájemných pohledávek ze dne 16. 7. 2021) vzal soud za prokázané, že žalovaný provedl jednostranný zápočet svých pohledávek vůči [REDAKCE], a to vůči pohledávce [REDAKCE] za společností z titulu nerozděleného podílu na zisku. Pohledávky žalovaného v celkové výši 2.411.561,60 Kč uplatněné k započtení jsou tvořeny pohledávkou z titulu bezdůvodného obohacení v částce 1.443.355Kč se zákonným úrokem z prodlení 237.398,80Kč, a to v rozsahu mzdy a stravného, vyplacené společností [REDAKCE] na základě neplatné smlouvy a pohledávkou z titulu náhrady škody ve výši 476.705 Kč a zákonného úroku z prodlení celkem 79.110,80 Kč, která měla být společnosti způsobena provedenými odvody na sociálním a zdravotním pojištění za [REDAKCE] a dále pohledávkou nákladů řízení v částce 174.992Kč, které vznikly v souvislosti s tím, že společnost uplatnila u Okresního soudu v Chrudimi vůči [REDAKCE] [REDAKCE] svoji pohledávku ve výši 2.411.561,60 Kč. Z listinného důkazu (potvrzení o dodání), vzal soud za prokázané, že žalobci byla listina o jednostranném zápočtu ze dne 16.7.2021 doručena dne 6.8. 2021. Žalobce skutečnost, že mu jednostranné započtení jako adresný právní úkon bylo doručeno, nijak nespороval. K jednostrannému započtení pohledávek žalovaného na pohledávku žalobce z titulu nevyplaceného podílu na zisku vnesl žalobce námitku relativní neplatnosti právního jednání, když s poukazem na ust. § 1987 odst. 2 občanského zákoníku a aktuální judikaturu uvedl, že pohledávky, které započtel žalovaný na pohledávku žalobce titulu podílu na zisku, jsou pohledávkami nejistými a neurčitými. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že námitka žalobce, týkající se relativní neplatnosti žalovanou společností učiněného jednostranného započtení, je námitkou důvodnou. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu ČR (aktuálně rozhodnutí NS ČR sp. zn. 31 Cdo 684/2020), smyslem zařazení ustanovení § 1987 odst. 2 do občanského zákoníku, bylo zabránit, aby započtení vyvolávalo nejasnosti a následné spory. Smyslem a účelem tohoto ustanovení je ochrana věřitele pasivní pohledávky před tím, aby dlužník pasivní pohledávky zabránil jejímu uspokojení, či toto uspokojení oddálil jednostranným započtením sporné (nejisté) či neurčité pohledávky za věřitelem pasivní pohledávky a dosáhl toho, že místo uspokojení pasivní pohledávky bude mezi stranami veden spor o existenci a výši aktivní pohledávky. Za nejistou a neurčitou je dle tohoto rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR nutno pokládat pohledávku ilikvidní, to je pohledávku, která je co do základu nebo výše sporná. Za nejistou či neurčitou nelze pohledávku považovat pouze pro to, že ji dlužník neuznává, nebo že je sporná její právní kvalifikace, musí zde být objektivní nejistota, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, popřípadě zda je splatná. Nejvyšší soud ČR poukázal na další rozhodnutí například sp.zn. 26 Cdo 4795/2017, dle kterého je nutno míru nejistoty ohledně aktivní pohledávky posuzovat relativně ve vztahu k pohledávce pasivní; za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší než je tomu v případě pasivní pohledávky. V projednávané věci dospěl soud k závěru, že pokud jde o pohledávky žalovaného uplatněné k započtení, je míra ohledně jejich nejistoty vyšší, než je tomu v případě pohledávky žalobce za žalovaným. Mezi stranami nebylo sporné, že žalovaný

neuhradil ve lhůtě splatnosti, do 15. 7. 2021, pohledávku z titulu podílu na zisku v částce 2.411. 561,60Kč žalobci jako společníkovi, a to na základě usnesení schváleného valnou hromadou. Žalovaný na tuto pohledávku žalobce započtl jednostranně své pohledávky z odlišných právních titulů, z bezdůvodného obohacení, náhrady škody a nákladů řízení. Je zjevné, že pohledávky, jichž se započtení týká, nevychází ze stejného právního vztahu, byť, posuzováno v širších souvislostech, se obě týkají „činnosti“ žalobce ve společnosti G-MONT CR s.r.o. Nelze proto, dle názoru soudu, uzavřít, že by odpovídalo rozumnému a spravedlivému uspořádání poměrů mezi stranami, aby jejich pohledávky byly vzájemně započitatelné. (NS ČR sp. zn. 31Cdo 684/2020). Jak vyplynulo z listinných důkazů (předžalobní výzva ze dne 18.2.2021, žaloba ze dne 31.3. 2021 na vydání bezdůvodného obohacení a náhradu škody adresovaná Okresnímu soudu v Chrudimi, výzva k vyjádření k žalobě) žalovaný své pohledávky (na vydání bezdůvodného obohacení a náhradu škody) před jednostranným zápočtem adresovaným žalobci (resp. i před konáním valné hromady, která rozhodla o vyplacení podílu na zisku žalobci) uplatnil po předžalobní výzvě žalobou u Okresního soudu v Chrudimi, řízení je vedeno pod sp. zn. 104 C 8/2021 a není dosud skončeno. Z listinných důkazů (předžalobní výzva, žaloba adresovaná Okresnímu soudu v Chrudimi, zápis z valné hromady ze dne 16.6.2021-body 57-60) vyplývá, že pohledávky uplatněné žalovaným k započtení je nutno posoudit jako objektivně sporné co do jejich základu, tak i výše. Posouzení těchto pohledávek bude zjevně vyžadovat rozsáhlé dokazování, nevyjímaje ani případné vypracování znaleckých posudků, což by vedlo k neúměrnému prodloužení tohoto řízení, které se primárně týká pohledávky žalobce za žalovaným, která sporná není. Nadto, pokud jde o pohledávku žalovaného uplatněnou k započtení, spočívající v nákladech řízení vzniklých s uplatněním pohledávek (bezdůvodné obohacení a náhrada škody) v řízení vedeném u Okresního soudu v Chrudimi, má soud za to, že tato pohledávka je sporná především co do jejího základu, s ohledem na aktuální judikaturu (například rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25 Cdo 3092/2010), dle které, nárok na náhradu nákladů řízení má základ v procesním právu a vzniká terpve na základě pravomocného rozhodnutí soudu, které má v tomto směru konstitutivní povahu. Výrok o náhradě nákladů řízení je zpravidla závislý na rozhodnutí ve věci samé a je výrazem procesního vypořádání vztahu účastníků řízení ohledně jimi vynaložených nákladů. Jak již bylo shora konstatováno, řízení vedené u Okresního soudu v Chrudimi není dosud skončeno. S ohledem na shora uvedené nezbylo soudu než uzavřít, že námitka (relativní) neplatnosti započtení vznesená žalobcem, je důvodná. Pohledávky žalovaného uplatněné k započtení jsou natolik nejisté, že namísto jednoznačného, oběma stranami akceptovaného zániku vzájemných pohledávek, by šlo především o spor o existenci a výši pohledávek žalovaného. Takové právní jednání (zápočet) odporuje zákonu a jeho účinky (zánik pohledávky žalobce) tudíž nenastaly. Soud proto vyhověl žalobě a uložil žalovanému zaplatit částku 2.411.561,60 Kč jako podíl na zisku, který byl k rozdělení schválen valnou hromadou dne 16. 6. 2021.

8. Vzhledem k tomu, že žalovaný je v prodlení s plněním svého peněžitého závazku vůči žalobci jako věřiteli, má žalobce vedle plnění právo i na úrok z prodlení ve výši stanovené právním předpisem (ust. § 1802 obč. zák), a to ode dne následujícího po dni splatnosti podílu na zisku dle rozhodnutí valné hromady, tedy od 16. 7. 2021.
9. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, má dle ust. § 142 odst. 1 věta první o.s.ř., proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení v částce 264.533 Kč, tj. 120. 579 Kč za soudní poplatek, za právní zastoupení, 6,5 úkonu právní služby po 17.980 Kč (předžalobní výzva, převzetí zastoupení, sepsání žaloby, vyjádření ve věci samé – reakce na podání žalovaného, účast u jednání 1x, závěrečný návrh, účast u vyhlášení rozsudku), 7 x 300 Kč režijní paušál, vše dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif + 21 % DPH z přiznaných náhrad.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Pardubice 30. listopadu 2022

JUDr. Miroslava Fuksová v. r.
soudce